

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä tammikuuta 2003

N:o 23—31

SISÄLLYS

N:o		Sivu
23	Valtioneuvoston asetus passintarkastuspaikoista annetun asetuksen 5 ja 9 §:n muuttamisesta	61
24	Valtioneuvoston asetus vuonna 2003 kertyvien työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumasta .	63
25	Valtioneuvoston asetus eräille ulkomaalaisille vapaaehtoisille rintamasotilaille maksettavasta rintama-avustuksesta	65
26	Valtioneuvoston asetus sotainvalidien puolisoitten, leskien ja sotaaleskien kuntoutustoiminnasta ..	66
27	Valtioneuvoston asetus huumeiden käyttäjien hoitoon vuonna 2003 maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista	68
28	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus sähköalan töistä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta	70
29	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus sähkölaitteiden turvallisuudesta annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 1 §:n muuttamisesta	73
30	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus sähkölaitteistojen käyttöönotosta ja käytöstä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 16 ja 17 §:n muuttamisesta	74
31	Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus sähköllä toimivien hissien käyttöönotosta ja käytöstä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta	75

N:o 23

Valtioneuvoston asetus

passintarkastuspaikoista annetun asetuksen 5 ja 9 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, muutetaan passintarkastuspaikoista 27 päivänä toukokuuta 1992 annetun asetuksen (461/1992) 5 ja 9 §, sellaisina kuin ne ovat, 5 § asetuksissa 1530/1995 ja 222/2001 sekä 9 § asetuksessa 309/2002, seuraavasti:

5 §

Passintarkastuspaikat Suomen ja Venäjän välisellä rajalla

Varsinaisia passintarkastuspaikkoja ovat Imatra, Niirala, Nuijamaa, Rajajooseppi, Salla, Vaalimaa, Vainikkala ja Vartius. Suomen ja Venäjän välisen rautatieliikenteen varsinainen passintarkastuspaikka on lisäksi Kouvolan rautatieasema.

Tilapäinen passintarkastuspaikka Suomen ja Venäjän kansalaisille on Kuusamo.

9 §

Maahantulo ja maastalähtö merialueen kautta

Merialueen kautta maahan tulevan, Suomen aluevesien rajoista annetussa laissa (463/1956) tarkoitetun sisäisten aluevesien ulkorajan ylittävän aluksen on kuljettava lyhintä julkista kulkuväylää käyttäen passintarkastuspaikkaan rajavartiolaitoksesta annetussa laissa (320/1999) tarkoitetun rajatarkastuksen suorittamista varten. Merialueen kaut-

ta maasta lähtevän aluksen on käytävä passintarkastuspaikassa rajatarkastuksen suorittamista varten ja kuljettava sen jälkeen lyhintä julkista kulkuväylää käyttäen sisäisten aluevesien ulkorajan yli.

Edellä 1 momentista poiketen:

1) Suomesta lähtenyt huvialus ja kalastukseen käytettävä kalastusalus, jotka liikkuvat Suomen aluevesirajan ulkopuolella käymättä muun valtion satamassa, voivat tulla maahan ja lähteä maasta käyttämättä julkista kulkuväylää ja käymättä passintarkastuspaikassa sekä ilman, että niihin muutoin kuin satunnaisesti kohdistetaan rajatarkastustoimenpiteitä;

2) Suomen ja muun sisärajatarkastukset tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten

välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamista koskevan, Schengenissä 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen (yleissopimus) mukaisesti lakkauttaneen valtion väliseen säännölliseen, julkista kulkuväylää käyttävään matkustajaliikenteeseen ei kohdisteta rajatarkastustoimenpiteitä;

3) muusta sisärajatarkastukset yleissopimuksen mukaisesti lakkauttaneesta valtiosta Suomeen saapuva tai sellaiseen valtioon lähtevä huvialus ja kalastukseen käytettävä kalastusalus voivat tulla maahan ja lähteä maasta käymättä passintarkastuspaikassa ja ilman, että niihin muutoin kuin satunnaisesti kohdistetaan rajatarkastustoimenpiteitä, jos ne sisäisten aluevesien ulkorajan ylittäessään käyttävät julkista kulkuväylää.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2003.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Lainsäädäntöneuvos Tomi Vuori

N:o 24

Valtioneuvoston asetus**vuonna 2003 kertyvien työnantajan sosiaaliturvamaksujen jakautumasta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 16 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 574/2000:

1 §

Vuodelta 2003 ilman erillistä maksuunpanoa suoritetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista katsotaan olevan, jos

1) palkan maksajana on valtio, muu valtion laitos kuin liikelaitos, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia (627/1987), tai Ahvenanmaan maakunta

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
6,814	57,969	42,031

2) palkan maksajana on kunta, kuntayhtymä tai kunnallinen liikelaitos, evankelis-luterilainen kirkko, sen seurakunta tai seura-kuntayhtymä taikka ortodoksinen kirkkokun-ta tai sen seurakunta

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
4,014	59,791	40,209

3) palkan maksajana on muu kuin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettu työnantaja

työnantajan sosiaalitur- vamaksu- prosentti	kansan- eläke- maksua %	sairaus- vakuutus- maksua %
2,964	45,547	54,453
5,164	68,745	31,255
6,064	73,384	26,616

2 §

Vuodelta 2003 maksuunpanon perusteella suoritetuista työnantajan sosiaaliturvamaksuista katsotaan olevan

1) kansaneläkemaksua	53,5 %
2) sairausvakuutusmaksua	46,5 %

3 §

Vuonna 2003 kertyvistä, vuoteen 2002 ja sitä aikaisempiin vuosiin kohdistuvista työnantajan sosiaaliturvamaksuista katsotaan olevan

1) kansaneläkemaksua	57,6 %
2) sairausvakuutusmaksua	42,4 %

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Tätä asetusta sovelletaan myös ennen sen tammikuuta 2003 tai sen jälkeen kertyneisiin voimaantuloa maksuunpantuihin, 1 päivänä työnantajan sosiaaliturvamaksuihin.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

Vanhempi hallitussihteeri Juha Rossi

N:o 25

Valtioneuvoston asetus**eräille ulkomaalaisille vapaaehtoisille rintamasotilaille maksettavasta rintama-avustuksesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 689/2001:

1 §

Rintama-avustusta voidaan hakemuksesta maksaa sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään:

1) Suomen sodissa vapaaehtoisesti palvellelle Virossa tai muualla entisen Neuvostoliiton alueella pysyvästi asuvalle vaikeissa taloudellisissa olosuhteissa elävälle ulkomaalaiselle rintamasotilaille; sekä

2) Suomen sodissa vapaaehtoisesti palvellelle Suomessa pysyvästi asuvalle vapaaehtoiselle rintamasotilaille.

Ulkomaalaisella rintamasotilaalla tarkoitetaan henkilöä, jolle on myönnetty ulkomaalaisen rintamasotilastunnuksesta annetun asetuksen (418/1992) mukainen ulkomaalaisen rintamasotilastunnus tai joka täyttää tunnuksen myöntämisen edellytykset.

Henkilölle, jolle on myönnetty rintamasotilastunnuksesta annetun asetuksen (772/1969) mukainen rintamasotilastunnus, ei kuitenkaan makseta rintama-avustusta.

2 §

Kertasuorituksena myönnettävän rintama-avustuksen määrä on 455 euroa.

3 §

Rintama-avustuksesta aiheutuvat menot korvataan valtion talousarvioon tarkoitusta varten momentille 33.22.57 varatun määrärahan rajoissa.

4 §

Rintama-avustuksen myöntää hakemuksesta valtiokonttori. Avustusta on haettava vuoden 2003 loppuun mennessä.

5 §

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

6 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Tätä asetusta sovelletaan suoritettaessa avustuksia vuodelta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

Hallitussihteeri Anne-Marie Brisson

N:o 26

Valtioneuvoston asetus**sotainvalidien puolisoiden, leskien ja sotaleskien kuntoutustoiminnasta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään valtion talousarviosta 13 päivänä toukokuuta 1988 annetun lain (423/1988) 7 c §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 689/2001:

1 §

Kuntoutukseen voidaan hyväksyä kuntoutuksen tarpeessa oleva henkilö:

1) jonka aviopuoliso on vahingoittunut tai sairastunut vuosien 1939—1945 sotien johdosta siten, että hänen sotilasvammalaissa (404/1948) tarkoitettu työkyvyttömyysasteensa on vähintään 50 %. Lisäedellytyksenä on, että aviopuolisot asuvat yhdessä. Sotainvalidin joutuminen laitoshoitoon ei kuitenkaan ole esteenä aviopuolison kuntoutukselle;

2) jonka 1 kohdassa tarkoitetuissa oloissa vahingoittunut tai sairastunut aviopuoliso on kuollut vuonna 1976 tai sen jälkeen, jos aviopuolison työkyvyttömyysaste hänen kuollessaan oli vähintään 40 %; sekä

3) jonka 1 kohdassa tarkoitetuissa oloissa vahingoittunut tai sairastunut aviopuoliso on kuollut vuonna 1976 tai sen jälkeen ja leski saa hänen jälkeensä täyttä huoltoeläkettä, vaikka vahingoittuneen tai sairastuneen työkyvyttömyysastetta ei ole voitu vahvistaa; sekä

4) jonka aviopuoliso on kuollut tai kadonnut sodan johdosta vuosina 1939—1945 ja joka saa sotilasvammalain mukaista huoltoeläkettä. Lisäedellytyksenä on, että henkilöllä on ollut huollettavanaan vähintään yksi huoltoeläkkeeseen oikeutettu lapsi. Henkilöä, joka myöhemmän avioliiton purkaututtua on uudelleen alkanut saada huoltoeläkettä, ei voida hyväksyä kuntoutukseen.

Kuntoutettavia henkilöitä valittaessa on annettava etusija niille 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöille, joiden aviopuolison työkyvyttömyysaste on 100 %. Heidän kuntoutuksensa voi tarvittaessa toistua vuosittain.

2 §

Laitoskuntoutusjakson pituus on kaksi viikkoa. Jos kuntoutusta annetaan sotainvalidien veljes- ja sairaskodeissa, kuntoutussairaaloissa tai Oulun diakonissalaitoksessa, kuntoutusjakson pituus on kuitenkin kolme viikkoa.

Päiväkuntoutusjakson pituus on 10 päivää. Jos päiväkuntoutusta annetaan sotainvalidien veljes- ja sairaskodeissa, kuntoutussairaaloissa tai Oulun diakonissalaitoksessa, kuntoutusjakson pituus on kuitenkin 15 päivää.

Avokuntoutus voi käsittää enintään 15 hoitokerran sarjan. Hoitosarjasta aiheutuvat kustannukset eivät saa ylittää 510:aa euroa kuntoutettavaa kohti kuitenkin niin, että kotona annettavasta avokuntoutuksesta aiheutuvat kustannukset eivät saa ylittää 765:tä euroa kuntoutettavaa kohti.

3 §

Kuntoutettavat henkilöt valitsee Valtiokonttori hakemusten perusteella. Hakemukseen tulee liittää lääkärintodistus, josta ilmenee kuntoutuksen tarve. Avokuntoutusta kos-

kevaan hakemukseen on liitettävä hoitomääräys tai jäljennös siitä.

4 §

Laitoskuntoutus ja päivä kuntoutus annetaan Valtiokonttorin hyväksymässä kuntoutuslaitoksessa. Avokuntoutusta voi antaa yksityisestä terveydenhuollosta annetussa laissa (152/1990) tarkoitettu palvelujen tuottaja ja itsenäinen ammatinharjoittaja.

Valtiokonttori maksaa kuntoutuksen kustannukset suoraan asianomaisille kuntoutuslaitoksille, palvelujen tuottajille ja itsenäisille ammatinharjoittajille.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

5 §

Kuntoutuksesta aiheutuvat menot korvataan valtion vuoden 2003 talousarvioon tarkoitusta varten momentille 33.22.56 varatun määrärahan rajoissa.

6 §

Valtiokonttori antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

7 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003 ja se on voimassa 31 päivään joulukuuta 2003.

Hallitussihteeri Anne-Marie Brisson

N:o 27

Valtioneuvoston asetus**huumeiden käyttäjien hoitoon vuonna 2003 maksettavan valtionavustuksen myöntämisperusteista**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, säädetään 27 päivänä heinäkuuta 2001 annetun valtionavustuslain (688/2001) 8 §:n nojalla:

1 §

Valtion vuoden 2003 talousarviossa momentilla 33.32.38 myönnetty määräraha käytetään valtionavustuksen maksamiseksi huumeiden käyttäjien hoidosta kunnille ja kuntayhtymille aiheutuviin kustannuksiin.

Valtionavustus on tarkoitettu vaikeasti huumeongelmaisten palveluohjauksen järjestämiseen, hoidon ja kuntoutuksen tehostamiseen sekä erityisesti opioidiriippuvaisten viroitus-, korvaus- ja ylläpito-hoidon lisäämiseen.

2 §

Valtionavustus voidaan myöntää kunnalle tai kuntayhtymälle. Valtionavustusta haetaan kirjallisesti lääninhallitukselta.

3 §

Tässä asetuksessa tarkoitettuun kunnan järjestämään toimintaan sovelletaan, mitä sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain (733/1992) 4 §:ssä säädetään.

4 §

Valtionavustus jakautuu lääneittäin seuraavasti:

Etelä-Suomen lääni	3 744 627 euroa
Länsi-Suomen lääni	2 069 133 euroa
Itä-Suomen lääni	615 693 euroa
Oulun lääni	815 037 euroa
Lapin lääni	325 510 euroa

5 §

Läänin alueella valtionavustuksen myöntäminen perustuu siihen, miten hakemuksessa on otettu huomioon:

- 1) vaikeasti huumeongelmaisten määrä alueella, jota hakemus koskee;
- 2) vallitseva epäsuhta palvelujen tarpeen ja niiden määrän välillä;
- 3) kunnan tai kuntayhtymän oman rahoitusosuuden suuruus; sekä
- 4) suunnitelma toteutettavien toimien ja hankkeiden seurannasta ja arvioinnista sekä lääninhallitukselle annettavasta selonteosta.

Valtionavustuksen myöntämistä harkittaessa otetaan lisäksi huomioon:

- 1) huumeiden käyttäjien hoidon kehittämisen pitkäjänteisyys;
- 2) palvelujärjestelmän kokonaisuuden kehittäminen terveyskeskusten, kunnan sosiaalitoimen, erikoissairaanhoidon ja muiden palvelujen tuottajien yhteistyönä;
- 3) kuntien välinen yhteistyö;
- 4) perustason toiminnan painottaminen;
- 5) uusien hoidollisten toiminta- ja työkäytäntöjen kehittäminen;
- 6) toimenpiteet hoitoonpääsyjen purkamiseksi; sekä
- 7) toiminnan kehittämistä tukeva henkilöstökoulutus.

6 §

Läninhallitus päättää hakemusten perusteella valtionavustuksen myöntämisestä läänin alueella.

Lääninhallitus voi hakemuksesta päättää muutosten tekemisestä kunnan tai kuntayhtymän avustusta saavaan suunnitelmaan.

7 §

Lääninhallitus maksaa valtionavustuksen kunnalle tai kuntayhtymälle siltä osin kuin kunta tai kuntayhtymä toteuttaa toimia tai hankkeita, joita varten avustus on myönnetty.

Lääninhallitus voi päättää, että osa valtionavustuksesta myönnetään vuonna 2004. Valtionavustus maksetaan ennakkona sen saajalle yhtenä tai useampana eränä.

Valtionavustusta saa käyttää myös sen tilikauden jälkeen, jona se on vastaanotettu.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Peruspalveluministeri *Eva Biaudet*

8 §

Lääninhallitus antaa sosiaali- ja terveysministeriölle selonteon valtionavustuksella rahoitettujen toimien ja hankkeiden tarkoituksenmukaisuudesta ja tuloksellisuudesta.

9 §

Valtionavustukseen sovelletaan lisäksi, mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään.

10 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ylilääkäri Terhi Hermanson

N:o 28

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
sähköalan töistä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan sähköalan töistä 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (516/1996) 11 §:n 1 ja 3 momentti, 12 §:n 2 momentin 1 a ja 2 a kohta, 13 §:n 2 momentti, 16 §:n 2 momentin 1 kohta, 17 §, 18 §:n 1 momentti, 19 ja 23 § sekä *lisätään* uusi 23 a § seuraavasti:

11 §

Riittävän ammattitaitoiseksi tekemään itsenäisesti oman alansa sähkö- ja käyttötöitä ja valvomaan niitä katsotaan henkilö, joka on kyseisiin töihin opastettu ja joka on:

1) suorittanut sähköalan diplomi-insinöörin tai tekniikan ammattikorkeakoulututkinnon (insinööri amk) taikka insinöörin tai tekniikan tutkinnon;

2) suorittanut sähköalan ammattitutkinnon tai erikoisammattitutkinnon taikka vastaavan tutkinnon;

3) suorittanut hyväksytysti sähköalan op-
 pisopimuskoulutuksen;

4) suorittanut sähköalan kolmivuotisen ammatillisen perustutkinnon tai vastaavan koulutuksen ja sen jälkeen hankkinut vuoden työkokemuksen kyseisistä sähköalan töistä;

5) suorittanut sähköalan kaksivuotisen ammatillisen perustutkinnon tai vastaavan koulutuksen ja sen jälkeen hankkinut kahden vuoden työkokemuksen kyseisistä sähköalan töistä;

6) suorittanut yhden vuoden pituisen sähköalan koulutuksen ja sen jälkeen hankkinut

kolmen vuoden työkokemuksen kyseisistä sähköalan töistä; taikka

7) hankkinut kuuden vuoden työkokemuksen kyseisistä sähköalan töistä ja riittävät alan perustiedot.

— — — — —
 Jos kyse on yksittäiseen sähkölaite- tai sähkölaiteistoryhmään kohdistuvista sähköalan töistä, riittävän ammattitaitoiseksi tekemään itsenäisesti kyseisiä töitä katsotaan 1 momentista poiketen henkilö:

1) jolla on kahden vuoden työkokemus kyseisistä sähköalan töistä; tai

2) joka on suorittanut ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain (631/1998) mukaisesti ammattitutkinnon ja siihen sisältyvänä osan, jonka Opetushallitus on vahvistanut tutkinnon perusteissa tämän pykälän edellyttämäksi sähköalan osaamisvaatimukseksi, ja sen jälkeen hankkinut vuoden työkokemuksen kyseisistä sähköalan töistä.

12 §

— — — — —
 Sähköpätevyyteen 1 vaaditaan hyväksytysti suoritettu sähköturvallisuustutkinto sekä

1 a) sähkövoima-alalla suoritettu diplomi-insinööri- tai tekniikan ammattikorkeakoulututkinto (insinööri amk) taikka insinöörin tutkinto ja

2 a) sähkövoima-alalla suoritettu tekniikan tutkinto tai muulla sähköalalla kuin sähkövoima-alalla suoritettu diplomi-insinööri- tai tekniikan ammattikorkeakoulututkinto (insinööri amk) taikka insinöörin tutkinto ja

13 §

Sähköpätevyyteen 2 vaaditaan hyväksytysti suoritettu sähköturvallisuustutkinto sekä sähköalan peruskoulutusta ja työkokemusta yhteensä vähintään kuusi vuotta. Sähköalan koulutuksen tai tutkinnon tulee vastata laajuudeltaan vähintään kolmen vuoden opintoja. Tämän koulutuksen tai tutkinnon jälkeen tulee olla vähintään kaksi vuotta riittävän laaja-alaista sähkötöihin perehdyttävää työkokemusta.

16 §

Hissihuoltopätevyyteen vaaditaan hyväksytysti suoritettu hissiturvallisuustutkinto sekä

1) hissiasentajan koulutus tai muu sähköalan peruskoulutus tai tutkinto; ja

17 §

Hisseihin verrattavien henkilöiden nosto- ja siirtolaitteiden käyttöpaikalla tehtävissä asennustöissä ja rakennetta koskevissa muutostöissä vaaditaan 15 §:n mukainen pätevyys. Näiden laitteiden huolto- ja korjaustöissä vaaditaan 15 tai 16 §:n mukainen pätevyys. Lisäksi 12—14 §:n mukaiset pätevyydet oikeuttavat asennustöihin, rakenteiden muutostöihin sekä huolto- ja korjaustöihin henkilöiden käyttöön tarkoitetuissa tasonvaihtolaitteissa, joiden nostokorkeus on enintään 2 metriä.

18 §

Arviointilaitos voi pyynnöstä myöntää pätevyydestodistuksen rajattuna sähköalan koulutusta vastaavalle tehtäväalueelle henkilölle,

joka on suorittanut 14—17 §:ssä edellytetyn sähköalan tutkinnon tai koulutuksen sijasta muun teknisen alan tutkinnon tai koulutuksen ja joka on:

1) suorittanut ammatillisesta aikuiskoulutuksesta annetun lain mukaisesti näyttötutkinnon osan, jonka Opetushallitus on vahvistanut tutkinnon perusteissa tässä pykälässä edellytetyksi sähköalan osaamisvaatimukseksi; tai

2) täydentänyt koulutustaan vähintään 30 opintoviikon sähköalan opinnoilla.

19 §

Ennen pätevyysvaatimuksena edellytettyä koulutusta saadusta työkokemuksesta voidaan ottaa huomioon:

1) sähköpätevyyttä 1 koskevaa todistusta annettaessa puolet, kun työkokemus on saatu vähintään kaksivuotisen sähköalan töihin soveltuvan koulutuksen jälkeen ja se on ollut riittävän laaja-alaisesti sähkötöiden johtamiseen perehdyttävää;

2) sähköpätevyyttä 2 koskevaa todistusta annettaessa puolet, kun työkokemus on riittävän laaja-alaisesti kiinteistöjen sähköasennustöihin perehdyttävää.

23 §

Arviointilaitoksen on annettava pätevyystodistus henkilölle, joka täyttää tässä asetuksessa asetetut vaatimukset.

Arviointilaitoksen tulee pätevyydestodistuksia myöntäessään sen lisäksi, mitä muualla säädetään tai määrätään, ottaa huomioon ulkomailla saatu koulutus Opetushallituksen antaman lausunnon perusteella.

Vastaavasti ulkomailla hankittu sähköalan työkokemus tulee ottaa huomioon, jos kokemuksen voidaan katsoa riittävästi perehdyttävän myös Suomessa noudatettaviin sähköasennuksien ja sähkötyöturvallisuutta koskeviin säädöksiin sekä asennuskäytäntöön ja -olosuhteisiin.

23 a §

Arviointilaitoksen tulee verrata Euroopan talousalueen jäsenvaltion kansalaisen toisessa talousalueen jäsenvaltiossa hankkimien tutkintotodistusten, todistusten tai muiden muodollista kelpoisuutta osoittavien asiakirjojen

osoittamia tietoja ja pätevyyttä tässä asetuksessa vaadittuun pätevyYTEEN. Jos arviointilaitos katsoo, etteivät edellytykset pätevyystodistuksen myöntämislle täyty, tulee sen opastaa hakijaa hankkimaan puuttuvat tiedot ja pätevyys sopeutumisaikana tai osoittamaan pätevyytensä kelpoisuuskokeella. Jos arviointilaitos katsoo, että edellytykset pätevyystodistuksen myöntämislle eivät sopeutumisajan tai kelpoisuuskokeen jälkeen täyty, tulee sen siirtää asia sähköturvallisuusviranomaiselle, joka ratkaisee täyttyvätkö edellytykset pätevyystodistuksen myöntämislle.

Arviointilaitoksen tulee ottaa huomioon Euroopan talousalueen jäsenvaltion kansalaisen toisessa talousalueen jäsenvaltiossa hank-

kima sähköalan työkokemus, jos kokemuksen voidaan katsoa riittävästi perehdyttävän myös Suomessa noudatettaviin sähköasennuksia ja sähkötyöturvallisuutta koskeviin säädöksiin sekä asennuskäytäntöön ja -olosuhteisiin.

Muissa kuin 1 ja 2 momentissa mainittuina tapauksina arviointilaitoksen tulee sen lisäksi, mitä siitä muualla säädetään, ottaa huomioon:

1) ulkomailla saatu koulutus siten kuin edellä 23 §:n 2 momentissa säädetään; ja

2) ulkomailla hankittu työkokemus siten kuin edellä 23 §:n 3 momentissa säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Sari Rapinoja

N:o 29

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus
sähkölaitteiden turvallisuudesta annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 1 §:n
muuttamisesta

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti
lisätään sähkölaitteiden turvallisuudesta 30 päivänä joulukuuta 1993 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (1694/1993) 1 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksissä 1216/1995 ja 650/1996, uusi 4 momentti seuraavasti:

1 §

— — — — —
 Tämän päätöksen 3—7 §:ää sovelletaan radio- ja telepäätelaitteisiin siltä osin kuin ne kuuluvat radiolain (1015/2001) soveltamisalaan. Niihin ei kuitenkaan sovelleta 1 momentissa mainittuja jännitealueiden alarajoja lukuun ottamatta radiolain 24 §:ssä tar-

koitettuja laitteita. Lisäksi valmistaja voi vaihtoehtoisesti sen lisäksi, mitä muualla säädetään, soveltaa tämän päätöksen 11 a §:ää varmistaessaan 3—7 §:ssä asetettujen vaatimusten täyttymisen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Sari Rapinoja

N:o 30

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**sähkölaitteistojen käyttöönotosta ja käytöstä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen 16 ja 17 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan sähkölaitteistojen käyttöönotosta ja käytöstä 5 päivänä heinäkuuta 1996 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (517/1996) 16 § ja 17 §:n 2 momentti seuraavasti:

16 §
 Sähköturvallisuuslain 18 §:n 3 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä siten kuin jäljempänä 17 §:ssä säädetään.

17 §
 — — — — —
 Ilmoitus on tehtävä kolmen kuukauden kuluessa tarkastuksen suorittamisesta.
 — — — — —

— — — — —
 Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Sari Rapinoja

N:o 31

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**sähköllä toimivien hissien käyttöönotosta ja käytöstä annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan sähköllä toimivien hissien käyttöönotosta ja käytöstä 30 päivänä elokuuta 1996 annetun kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksen (663/1996) 3 §:n edellä oleva väliotsikko ja 4 §:n edellä oleva väliotsikko sekä 5, 6, 7 §, 16 §:n 2 momentti ja 22 §:n 1 momentin 6 kohta sekä

muutetaan asetuksen nimike, 1 §, 2 §:n johdantokappale ja 1 kohta, 2 luvun otsikko, 3 ja 4 §, 11 §:n 3 momentti, 15 §, 16 §:n 1 momentti, 17, 18, 20 § sekä 22 §:n 1 momentin johdantokappale, 5 kohta ja 3 momentti seuraavasti:

Kauppa- ja teollisuusministeriön asetus**hissien käytöstä**

1 §

Tämä asetus koskee käytössä olevien hissien tarkastamista ja huoltoa.

2 §

Tätä asetusta sovelletaan 2 lukua lukuun ottamatta, jollei jäljempänä muuta säädetä, myös seuraaviin henkilöitä kuljettaviin nosto- ja siirtolaitteisiin:

1) rakennuksiin tasojen välille asennetut nostotasot, kevythissit ja liikuntarajoitteisten henkilöiden käyttöön tarkoitetut porrashissit ja pyörätuolihissit;

1 momentin 4 kohdan mukaisesti ennen kuin hissi otetaan uudelleen käyttöön. Vaatimustenmukaisuusvakuutuksen antamista ja CE-merkintää koskevia vaatimuksia ei kuitenkaan sovelleta.

4 §

Vähäisten muutostöiden vaatimustenmukaisuuden varmentaa työstä vastaava yritys. Muutostyöt tarkastetaan seuraavan määräaikaistarkastuksen yhteydessä. Tätä varten muutostöitä tekevän yrityksen on huolehdittava siitä, että hissien asiakirjoihin liitetään tarvittavat tiedot ja pöytäkirjat suoritetuista kokeista ja mittauksista.

2 luku

Muutostöiden tarkastaminen

3 §

Hissiin tehty merkittävät muutostyöt on varmistettava tarvittavassa laajuudessa hissien turvallisuudesta annetun kauppa ja teollisuusministeriön päätöksen (564/1997) 7 §:n

11 §

Edellä 2 momentista poiketen yksityiskäytössä olevalle porras- tai pyörätuolihissille on määräaikaistarkastus tehtävä vain kerran kolmen kuukauden kuluessa käyttöönotosta. Tämä määräaikaistarkastus on uusittava, jos laite siirretään uuteen käyttöpaikkaan.

N:o 31

15 §

Määräaikaistarkastuksesta tulee laatia hissin haltijan käyttöön tarkastuspöytäkirja.

16 §

Tarkastuspöytäkirjasta tulee käydä ilmi kohteen yksilöintitiedot ja turvallisuuteen liittyvät puutteet.

17 §

Kun hissin turvallisuus on määräaikaistarkastuksessa varmistettu, tarkastuksen tehneen on annettava hissin haltijalle tarkastuskortti hissin koriin tai sen läheisyyteen kiinnitettäväksi.

Tarkastuskortista on käytävä ilmi, koska hissi on tarkastettu ja koska se viimeistään tulee tarkastaa seuraavan kerran.

18 §

Hissin tarkastajan on tehtävä sähköturvallisuuslain (410/1996) 18 §:n mukainen ilmoitus sähköturvallisuusviranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa hissille suoritetusta ensimmäisestä tarkastuksesta.

20 §

Hissin tarkastajan on ilmoitettava sähköturvallisuusviranomaiselle tietoonsa tulleet

muutokset hissin haltijan yhteystiedoissa ja tarkastuksen yhteydessä saatu tieto hissin purkamisesta.

22 §

Mitä tässä asetuksessa säädetään 2 §:ssä mainittujen nosto- ja siirtolaitteiden huollosta ja määräaikaistarkastuksesta sekä rekisteri-ilmoituksesta, sovelletaan jäljempänä määrättyin poikkeuksin seuraaviin laitteisiin, kunnes toisin säädetään

5) reunasta saranoidut nostoluukut, jotka toimivat nosto-ovina ja joiden nostokorkeus on yli 2 metriä.

Edellä 1 momentin 4—5 kohdassa tarkoitetuille nosto-oville on tehtävä vastaavat määräaikaistarkastukset kuin 2 §:ssä mainituille nosto- ja siirtolaitteille. Ensimmäinen määräaikaistarkastus on kuitenkin tehtävä vuoden kuluessa käyttöönotosta sekä kolmas ja sitä seuraavat määräaikaistarkastukset kolmen vuoden välein, jos oven nostokorkeus on yli viisi metriä tai paino yli 400 kilogrammaa, ja muutoin viiden vuoden välein.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 2003.

Helsingissä 23 päivänä tammikuuta 2003

Kauppa- ja teollisuusministeri *Sinikka Mönkäre*

Nuorempi hallitussihteeri Sari Rapinoja